

در صلوة میت

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء، حضرت ولی امر الله

نسخه اصل فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب یازدهم - فصل سوم - صفحه 136

فصل سوم

در صلوة میت

صلوة میت در اینظهور مبارک همانست که در شریعت بیان از قلم رحمن نازل شده. در باب حادی عشر از واحد خامس قوله تعالی: "و یکبر ستّة تکبیرات فی صلوة المیت یقرء تسعة عشر مرّة بعد الأوّل انا کلّ لله عابدون...." الخ

و در کتاب مستطاب اقدس نازل قوله تعالی: "قد نزلت فی صلوة المیت ستّ تکبیرات من الله منزل الآیات." (بند ۸)

و در اینظهور اعظم مناجاتی از قلم حضرت جمال قدم جلّ جلاله نازل گردیده که قبل از شروع تکبیرات بتلاوت آن باید اقدام شود و این در صورتی است که شخص با سواد و توانا بر قرائت موجود باشد و در صورت فقدان تلاوت مناجات مزبور را عفو فرموده اند و بیان مبارک در بند (۸) کتاب اقدس اشاره بهمین حکم است قوله تعالی: "والذی عنده علم القرائة له ان یقرء ما نزل قبلها و الا عفا الله عنه انه لهو العزیز الغفار." (بند ۸)

ORIGINAL

صورت مناجاتی که در این ظهور باید قبل از شروع به تکبیرات تلاوت شود بقرار ذیل است: "یا الهی هذا عبدک و ابن عبدک الذی آمن بک و بآیاتک و توجه الیک منقطعاً عن سوائک انک انت ارحم الراحمین. اسئلك یا غفار الذنوب و ستار العیوب بان تعمل به ما ینبغی لسماء جودک و بحر افضالک و تدخله فی جوار رحمتک الکبری التي سبقت الأرض و السماء لا اله الا انت الغفور الکریم."

و اگر میت زن باشد چنین تلاوت شود: "یا الهی هذه امته و ابنة امته التي آمنت بک و بآیاتک و توجهت الیک منقطعة عن سوائک انک انت ارحم الراحمین. اسئلك یا غفار الذنوب و ستار العیوب بان تعمل بها ما ینبغی لسماء جودک و بحر افضالک و تدخلها فی جوار رحمتک الکبری التي سبقت الأرض و السماء لا اله الا انت الغفور الکریم."

آنگاه تکبیر اول را گفته و بعد نوزده مرتبه انا کلّ لله عابدون میگوید و آنگاه تکبیر دوم را گفته و بر همین قیاس تا آخر رفتار میشود و این دستور در لوح صلوة میت نازل شده از این قرآن: "فی صلوة المیت یقرء فی القنوت یا الهی هذا عبدک الخ و بعد یشرع فی التکبیرات ستّة مرّات فی الأوّل یقول الله ابهی و نوزده مرتبه انا کلّ لله عابدون و فی الثانی انا کلّ لله ساجدون و فی الثالث انا کلّ لله قانتون و فی الرابع انا کلّ لله ذاکرون و فی الخامس انا کلّ لله شاکرون و فی السادس انا کلّ لله صابرون و الذی یكون عاجزا عن قراءة ما نزل فی القنوت یکتفی بالتکبیرات و فی النساء یقول یا الهی هذه امته و ابنة امته " الخ

و مقصود از تکبیر الله ابهی است. حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح اسم الله میفرماید قوله جلّ ثنائه: "هو الله ای بنده عزیز جمال ابهی آنچه مرقوم نموده بودی ملاحظه گردید. در خصوص تکبیر در صلوة میت مرقوم نموده بودید هر چند در لغت تکبیر بمعنی الله اکبر گفتن است ولی در عرف اهل بهاء بمعنی تحیت است و تحیت اهل بهاء الله ابهی است."

حضرت ولی امر الله ارواحنا لعواطفه الفداء در توقیع جمشید رستم جمشیدی مورّخه هشتم شهر القدره سنه ۹۲ از تاریخ بدیع میفرماید قوله الأحلی: "اما در تلاوت تکبیرات در صلوة میت که بلند باشد یا آهسته فرمودند باید باعتبار تلاوت گردد."

و در رساله سؤال و جواب مذکور است: "سؤال - از وقت نماز میت قبل از دفن و یا بعد از آن و توجه بقبله لازم است یا نه؟ جواب - ادای صلوة قبل از دفن و اما القبلة فایتما تولّوا فثمّ وجه الله."

و در همین رساله سؤال و جواب میفرماید: ".... همچنین صلوة میت آنهم مخصوص بکار است."

و هر چند بنصّ صریح مبارک در بند ۱۲ کتاب مستطاب اقدس نماز جماعت حرام است ولی در نماز میّت
اجازه فرموده اند قوله تعالی: "قد رفع حکم الجماعة الا فی صلوة المیت".